

8. Не питай туй, кое-то го знаешъ.

Единъ селянинъ кара сѣно, а другъ иде на срѣща му. „Добра срѣща!“ — Далъ ти Господъ добро. — „Що карашъ?“ — Дърна. — „Какви дърва, туй не е ли сѣно?“ — Ами чи като виждашъ, защо питаешъ?

Чакъ като изминалъ до нѣйдѣ, паший селянинъ, почесаъ се въ тилъ-тъ и рѣчалъ на себѣ си: „ачи пакъ наисти-на, кой дяволъ ма накара да питамъ?“

(Изъ юнга для чтения, Падльсона). — До година пакъ!

Д. Енчевъ.

